

ОБГРУНТУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ТРАНСКОРДОННОЇ Е-ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ В ПУБЛІЧНОЇ СФЕРІ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Механізми е-взаємодії забезпечують інформаційну взаємодію органів поліції в е-формі під час доступу до інформаційних баз, реєстрів, надання е-послуг та виконання державних функцій (рис. 1).

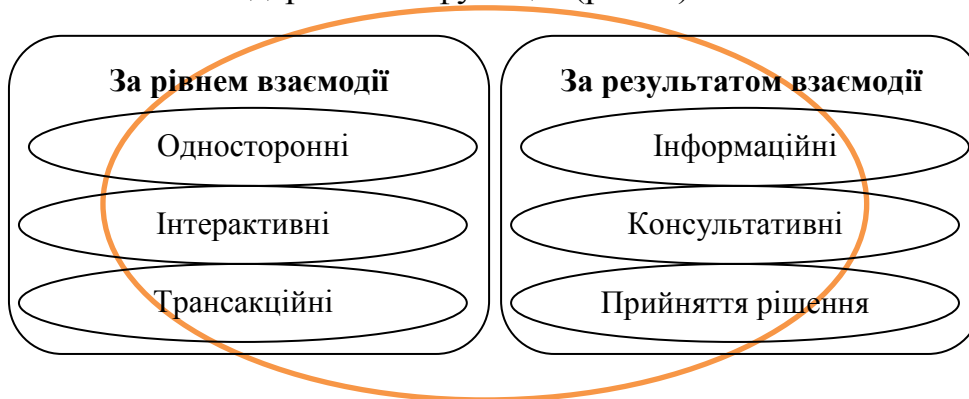

Рис. 1. Класифікація механізмів е-взаємодії

Результатом е-взаємодії може бути отримання інформації, надання консультації або прийняття управлінського рішення. Відповідно з цим за результатом взаємодії можна класифікувати процедури е-взаємодії на інформаційні, консультативні та прийняття рішень.

Інформаційні механізми забезпечують отримання необхідних даних за допомогою сервісних інструментів доступу до інформаційних реєстрів, кадастрів, інформаційних даних як загального так і спеціального призначення.

Механізми консультування передбачають обов'язкову наявність запиту з боку можливого одержувача послуг і наявність обов'язкової відповіді з боку суб'єкта надання послуги в довільній формі або у формі документа. Процедури консультування забезпечують не тільки більш відкрити органи поліції, але й урахування думок користувачів. Для цього публікується кодекс практики консультування, у якому є положення про налагодження механізмів зворотного зв'язку.

Механізми прийняття рішень забезпечують урахування та використання пропозицій громадян у діяльності поліції. Е-урядування розвинених країн світу інтегровано в мережеву інформаційно-комунікаційну інфраструктуру, що виходить за жорсткі організаційні рамки органів поліції та підключає до себе ресурси мережевої громадськості, що забезпечують

ефективну репрезентацію групових інтересів і вплив індивідуальних, колективних та організаційних цивільних структур на розроблення правоохоронних рішень.

Механізми е-взаємодії за рівнем взаємодії можна класифікувати на односторонні, інтерактивні та трансакційні.

Односторонні механізми е-взаємодії передбачають: інформування громадськості про діяльність органів поліції; надання нормативно-правового забезпечення про діяльність органів влади; оперативне публікування офіційних джерел; відкриття доступу до публічної інформації та відкритих даних; формування звітних е-форм та надання допомоги з правил їхнього оформлення тощо.

Реалізація цих механізмів досягається за допомогою офіційних сайтів та порталів органів поліції, інформресурсів соціальних мереж, блогів, відеоконференцій, е-засобів доставки новин, списків розсилок, інтермедії, мобільної телефонії. Процес інформування не передбачає інтерактивних дій з боку одержувача е-послуг або надання ним яких-небудь документів.

Інтерактивний (двостороння) механізм е-взаємодії забезпечує двосторонню взаємодію влади з суспільством за допомогою е-комунікацій. У процесі інтерактивної взаємодії користувач має змогу звернутися з конкретним запитом, і він може отримати конкретну відповідь державних структур щодо своєї проблеми [1].

Трансакційні механізми е-взаємодії передбачають доступ конкретним фізичним або юридичним особам тільки після того, як вони задовольняють відповідним вимогам з точки зору їхніх ідентифікації та автентифікації та подальшого здійснення реальних операцій (трансакцій) з надання е-послуги. Трансакційними послугами неможливо скористатися без попередньої аутентифікації, оскільки надання послуги пов'язано з обробленням індивідуальної та унікальної інформації [1].

Таким чином, механізми е-взаємодії забезпечують інформаційну взаємодію органів поліції в е-формі під час надання е-послуг та виконання державних функцій. Результатом е-взаємодії може бути отримання інформації, надання консультації або прийняття управлінського рішення. Відповідно, за результатом взаємодії можна класифікувати механізми е-взаємодії на інформаційні, консультативні та прийняття рішень. Механізми е-взаємодії за рівнем взаємодії можна класифікувати на односторонні, інтерактивні та трансакційні.

У зв'язку з розвитком світових інтеграційних процесів найперспективнішим напрямом, покликаним задовольнити ці процеси, є забезпечення захищеної транскордонної е-взаємодії. Серед основних проблем забезпечення такої взаємодії є розроблення ефективного і надійного механізму управління правами суб'єктів. Одним із шляхів підвищення ефективності механізму управління правами є організація транскордонної інфраструктури управління правами на базі уповноважених операторів. Однак управління правами при е-взаємодії проблематичне щодо прав, володіння якими реалізується через володіння документом. Другим із

підходів до управління правами є підхід, заснований на застосуванні технології інфраструктури відкритих ключів. При цьому правомочність суб'єкта вказується в його атрибутивному сертифікаті [2].

Технологія атрибутивних сертифікатів здається тим рішенням, яке дозволяє максимально ефективно вирішувати всі завдання управління правами суб'єктів у транскордонному просторі. При цьому інфраструктура управління правами може будуватися на базі широко застосованої інфраструктури відкритих ключів, що добре себе зарекомендувала.

Список використаних джерел:

1. Клімушин П. С. Стратегії та механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві. Монографія. Харків. Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2016. 524с.

2. Сазонов А. В. Инфраструктура и технология управления правами субъектов в трансграничном пространстве. Вопросы защиты информации. – 2012. № 3. С. 83–87.

УДК 004.02 - 65.012.2

ОЛЕНА ГЕОРГІЙВНА СОКОЛОВСЬКА

кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій ХНУВД

ІГОР АНДРІЙОВИЧ ЧУБ

доктор технічних наук, професор, начальник кафедри пожежної профілактики в населених пунктах Національного університету цивільного захисту України

ОПТИМІЗАЦІЯ РОЗМІЩЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ НПУ В МІСТІ

Пропонується нова методика визначення оперативної дислокації сил НПУ і наводяться алгоритми для її програмної реалізації. В основі запропонованої методики лежить наступний підхід.

Територія розбивається на ділянки, які включають в себе довколишні об'єкти, що патрулюються. Число ділянок відповідає кількості нарядів НПУ. Отримані ділянки повинні містити таке число об'єктів, що б їх сумарні коефіцієнти криміногенності були однакові. Під коефіцієнтом криміногенності об'єкта розуміється кількість правопорушень і злочинів, скоєних за проміжок часу або сукупність проміжків часу. Таким чином, ділянки території, де відбувається більше злочинів та інших правопорушень, включають в себе менше об'єктів і перекриваються маршрутами меншої довжини. Далі на кожному отриманому ділянці розробляється оптимальний маршрут обходу об'єктів, що патрулюються.

Запропонована типова методика розстановки сил НПУ є дворівневою ієрархічною системою. На вищому рівні проводиться формування ділянок з урахуванням двох критеріїв:

- мінімізації відстані між об'єктами, що входять в одну ділянку;